

TO CO DAWNIEJ NAZYWANO NERWICĄ DZIŚ OKREŚLA SIĘ MIANEM ZABURZEŃ LĘKOWYCH

Główne objawy to:

- stałe uczucie lęku, ZAGROŻENIA, oczekiwania że stanie się coś złego
- napady lęku i paniki w różnych miejscach, z poczuciem silnego zagrożenia. Np. w autobusie, tramwaju, w kontakcie z nieznanymi ludźmi, po wyjściu z domu, pojawia się obawa, że się zemdleje, upadnie, dostanie zawału itp.
- szybkie bicie serca, drżenie kończyn, duszność, pieczenie ciała, mrowienie kończyn, zawroty głowy, uczucie kulki w gardle, problemy z połykaniem, „miękkie nogi”, nadmierne pocenie się, biegunka, nieustanne parcie na pęcherz - to częste objawy lęku
- poszukiwanie w sobie choroby, wykonywanie licznych badań i konsultacji pomimo dobrych wyników
- nadwrażliwość, impulsywność, skłonność do płaczu

Leczenie tego typu zaburzeń opiera się na stosowaniu leków zwiększających dostępność serotoniny,
doraźnie - leków uspokajających oraz podjęciu psychoterapii